

சைவ சமய சாரம்

யாழ்ப்பாணம் புலோலிநகர்

சு. சீவயாதகந்தரம் B. A.

சைவபரிபாலன சபை

யாழ்ப்பாணம்

2000

உ

சிவமயம்

சைவபரிபாலன சபை - யாழ்ப்பாணம்
சைவநெறித்தேர்வு 2000

பாடசாலைப் பரிசு

பெயர்: தெய்வன், ம. விஜ்ணு காந்தன்

பாடசாலை: யாழ்ப்பாணம் லிங் கவிஞர்

குறும்: 514

வ. சுவர்

16-05-2001

தேர்வுச் செயலாளர்

உ.
சிவமயம்

சைவ சமய சாரம்

யாழ்ப்பாணம் புலோலிநகர்
க. சிவபாதசுந்தரம், B. A.

சைவபரிபாலன சபை
யாழ்ப்பாணம்.
2000

ஆண்டு: 1999

விலை: ரூப 70/-

1-வது	பதிப்பு அக்டோபர்	1947 (2000)	பிரதிகள்
2-வது	ஆகஸ்டு	1950 (1000)	”
3-வது	பிப்ரவரி	1951 (3000)	”
4-வது	மே	1951 (2000)	”
5-வது	செப்டம்பர்	1953 (2000)	”
6-வது	மார்ச்	1954 (3000)	”
7-வது	ஆகஸ்டு	1954 (3000)	”
8-வது	மே	1956 (3000)	”
9-வது	அக்டோபர்	1957 (3000)	”
10-வது	மார்ச்சு	2000 (1000)	”

பாரதி பதிப்பகம், 430, கே.கே. எஸ். வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
 தொலைபேசி இல: 3081

பொருளடக்கம்

1. கடவுள்	...	1
2. ஆன்மாக்கள்	...	5
3. கடவுள் வழிபாடு	...	9
4. நல்வினை தீவினைகள்	...	15
5. சைவ வாழ்க்கை	20
6. சைவ ஒழுக்கங்கள்	...	24
7. சைவத்தின் மேன்மை	...	30

நூலாசிரியன்

சரித்திரச் சுருக்கம்

இந்நூலாசிரியராகிய சு. சிவபாதசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த புலோலியிலே ஈசுரஸ்ரீதேவீ 17௨ (1878ல்) பிறந்தார். இவருடைய தந்தையார்: வ. சுப்பிரமணிய பிள்ளை; தாயார்; வள்ளியம்மையார். தந்தையாரும் அவரது இளைஞர்களாகிய வ. குமாரசாமிப் புலவர், வ. கணபதிப் பிள்ளை, பார்வதி அம்மையார் ஆகிய மூவரும் தமிழிற் பெரும் புலமையுடையவர்களே. இந்நூல்வரும் நமது ஆசிரியருக்குச் சிறுவயதிலேயே தமிழ்க் கல்வியையும் சைவ நன்னெறியையும் புகட்டி வைத்தனர்.

தென்னிந்தியாவிலே உயர்தர ஆங்கிலக் கல்வியைப் பயின்று சென்னைச் சர்வ கலாசாலை B. A. பரீக்ஷையிற் சித்தி பெற்றார். B. A. பரீக்ஷைக்கு இவர் பாடமாகக்கொண்டது கணித சாத்திரம். B. A. படிப்பு முடிந்ததும் இவர் யாழ்ப்பாணத்திற்குத் திரும்பிச் சென்று அங்கே முப்பத்தைந்து ஆண்டுகளாக உபாத்திமைத் தொழிலை நாடாத்தினர். இவற்றுள் 1924 முதல் 1933 வரை சுழிபுரம் விக்டோரியா கலாசாலையின் தலைவராகக் (Principal) கடமை செலுத்தினர். அக்கலாசாலையை விட்டு விலகிய பின்னர் சில ஆண்டுகள் பரமேசுர கல்லூரியில் ஆசிரியராக இருந்து வேதனம்பெறாது கடமையாற்றினர்.

1939-ல் இலங்கைக் கல்வி முறைமைத் திருத்துவதற்காக இலங்கை அரசினரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட விசேஷ நிர்வாக சபையின் அங்கத்தினருள் ஒருவராக இவர் நியமிக்கப்பட்டார். பிறகு இவர் கிராம வாழ்க்கையை விரும்பிப் புராதன சுப்பிரமணிய ஸ்தலமாகிய கந்தவனத்திலே வசித்து வந்தனர். அங்கே பல மாணவர்களுக்குச் சித்தாந்த சாத்திரம் போதிப்பதிலும் தமது பெயருக்கேற்ப சிவனடியை மதவாமலும் காலங்கழித்தனர். திருக்கேதீச்சர சிவாலயத் திருப்பணியில் பேருக்கங்கொண்டு ஓர் சபையை நிறுவி அதற்குத் தலைமை சிலகாலம் வகித்தனர். அவ்வாலய தரிசனத்திற்கு வருபவர் தங்குவதற்காக திருஞான சம்பந்தர் மடம் எனப் பெயரிய ஓர் மடம் கட்டுவித்தற்கு அதன் செலவின் பொருட்டுப் பெரும் பொருள் உபகரித்தனர். அக்கோயிலில் நடராசர் சிவகாமியம்மையார் விக்ரிகளையும் ஸ்தாபித்தனர்.

கிறிஸ்தவர்கள் சைவ சமயத்தைத் தூஷித்தலையும் சைவர்களை வஞ்சனையால் தமது சமயத்துக்கு இழுத்தலையுங் கண்டு மனம்பொறாது கிறிஸ்துமத கண்டனத்தைத் தமது பெருங் கடமையாகக் கொண்டார். இவ்வாசிரியர் திருவாசக மணிகளைப் படிப்பித்தே மதமாற்றத்தைத் தடுத்தும் திருப்பியும் வந்தது சைவத்தின் இனிமையை உணர்த்துகிறது. மறைகள் நிந்தனை சைவநிந்தனை பொறாமனமுடைய இவர்கள் எழுதிய கடிதமொன்றில் கிறிஸ்து மதத்தால்

சைவத்துக்கு ஏற்படும் கெடுதி நன்கு விளக்கப் பட்டுள்ளது. அதனை நீக்கவேண்டிய வழியும் உணர்த்தப் பட்டிருக்கின்றது. அக்கடிதம் வருமாறு:-

“சைவ சமயத்தவர்கள் இதர சமயத்தார் களாலே வஞ்சிக்கப்பட்டுச் சைவ சமயத்தைக் கைவிடுதலைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்பது எனது பேராசை. சில வாரங்களின் முன் சேலம் ஜில்லா வில் மூன்று கிராமங்கள் முற்றாகக் கத்தோலிக்க மதத்துட் பிரவேசித்தனவென்றும் வேறு மூன்று கிராமங்கள் பிரவேசிக்குமென்றும் ஒரு பத்திரிக்கையிலே வாசித்தேன். சித்தியாரிலே முதற்பாகம் பிறமத கண்டனம். அதற்கு அவ்வளவு முதன்மையுள்ளது. நான் என் வாழ்நாளைக் கிறிஸ்துமத கண்டனத்துக்கே அர்ப்பணஞ் செய்திருந்தேன். கிறிஸ்துமதகண்டன நூலொன்று விஸ்தாரமாய் எழுதுவதற்கு நான் தொடங்கிய போது, சைவ நூல் ஒன்றாயினும் எழுதுவதற்கு முன் பிறமத கண்டன நூல் எழுதுதல் பொருத்த மற்றதெனக் கண்டு சைவ போதம் முதற் புத்தகத்தை எழுதினேன். அது போதியதன்றெனக்கண்டு இரண்டாம் புத்தகத்தை எழுதினேன். இப்படியே மற்றவைகளையும் எழுதினேன். இவை என்னுடைய நேரத்தைக் கவர்ந்தமையால் நான் தொடக்கத்திலே எழுதுவதற்கு எண்ணியிருந்த கிறிஸ்துமத கண்டன நூல் எழுதப்படாமற் போயது. களையை (Weeds) அழித்தாலன்றிப் பயிர் வளரமாட்டாது. கிறிஸ்துமதச் செல்

வாக்கைக் கெடுத்தாலன்றிச் சைவம் வளரமாட்டாது. கிறிஸ்துமத கண்டனப் பிரசாரம் அதிகம் செய்திருக்கிறேன். கிறிஸ்துமத கண்டன லகுலேகங்களும் (tracts) எழுதியிருக்கிறேன்.',

இவர்களுடைய வேறு பிரசுரங்களாவன:-

1) சைவபோதம் (முதற் புத்தகம்)

(புராண கதை வாயிலாகச் சைவ வாய்மைகளைப் புகட்டுவது; சிறுவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் ஏற்றது.)

2) சைவபோதம் (ஓரண்டாம் புத்தகம்)

(சைவ சித்தாந்த கருத்துகளைச் சுருக்கமாகவும் விளக்கமாகவும் போதிப்பது. தாவர உணவின் மேன்மையையும் புலால் உணவின் இழிவையும் காட்டுவது)

3) திருவருட்பயன் விளக்கவுரை

(மெய்கண்டசாத்திரம் பதினான்கில் சுருக்கமான நூல்களுள் ஒன்றாயது திருவருட்பயனாகும். இது திருக்குறளைப்போல் மிக ஆழ்ந்த கருத்துகளைக்கொண்டது. அதனை உரையின்றிக் கற்பது எளிதன்று. பழைய உரைகள் இந்நூற்கு எழுதப்பட்டிருப்பினும் அவை இக்காலத்து மாணவர்களுக்குப் பயன்படா. இக்குறையை நீக்க வந்தது இவ்விளக்கவுரை யென்பது மிகையன்று.)

4) சைவக்கிரியை விளக்கம்

(எமது நித்தியானுஷ்டானங்களில் பலவற்றையாம் காரணமறியாமலே யந்திரம்போல் செய்து வருகின்றோம். மணச் சடங்கு, பிணச் சடங்கு, சிராத்தம், சந்தியாவந்தனம் முதலிய கருமங்கள் எப்படிச் செய்ய வேண்டும் ஏன் செய்ய வேண்டும் என்பன இச்சிறு நூலில் நன்கு விளக்கப்பட்டுள்ளன.)

5) கந்தபுராண விளக்கம்

(கந்தபுராணத்தின் மகிமையைச் சுருக்கமாகக் கூறுவது. அரும்பாடல்களின் பொருளைச் சாத்திரமூலமாக எடுத்துப் புகட்டுவது புராணம் பொய் என்பவருக்கு நற்புத்திபுகட்டுவது.)

6) திருவாசக மணிகள்

(சில திருவாசகப்பாசுரங்களின் அரும் பெரும் பொருளை விளக்குவது. திருவாசக பாராயண விருப்பத்தை உண்டுபண்ணக்கூடியது.)

7) அகநூல்

(Psychology என்னும் மனோ தத்துவ சாத்திரத்தைத் தமிழில் போதிப்பது.)

8) படிக்கும் முறைகளும் வீதிகளும்

(உபாத்தியாயர்களுக்கு ஏற்றது. அவர்களுக்குப் பாடப்புத்தகமாக இலங்கை அரசினரால் ஏற்படுத்தப்பட்டது.)

9) திருப்பெரு வடிவம்

(சந்தபுராணத்திற் சூரபன்மன் வதைப்படலத்திலுள்ள 32 திருவிருத்தங்களின் விரிவுரையைக் கொண்டது. முருகப்பிரானுடைய விசுவரூப தரிசனத்தை நனிவிளக்குவது. எனது வேண்டுகோளின்படி ஆசிரியரால் 1939 - ம் ஆண்டில் எழுதப்பட்டு அச்சானது. இதன் இரண்டாம் பதிப்பு யாழ்ப்பாணத்துச் சைவ பரிபாலன சபையாரால் 1948 ல் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.)

10) Saiva School of Hinduism

(சைவ சித்தாந்த உண்மைகளை ஆங்கிலத்தில் மேல்நாட்டாருக்கும் பிறருக்கும் நன்றாக விளக்குவது. ஆங்கிலப் பிரசுராலய கர்த்தர்கள் இந்நூலை ஏற்றுத் தாங்களே அச்சிட்டுள்ளமை இதன் பெருமையை நன்கு காட்டும்.)

11) ஆறுமுக நாவலர்

(நாவலர் சரித்திரத்தைச் சுருக்கமாக ஆங்கிலத்தில் இயப்புவது. நாவலர் பெருமையை தமிழ் நாடேயன்றி பிறநாடும் அறியச் செய்வது.)

12) An outline of Sivagnanabotham with a rejoinder to a Christian critic.

(இச்சிறு நூல் யாழ்ப்பாணத்துச் சைவப் பிரகாச அச்சுக்கூடத்தினரால் 1951-ம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்டது. தருமபுர ஆதீனத்தம்பிரான் சுவாமிகள் ஒருவர் வேண்டுகோளின்படி ஆசிரியரால் எழுதப்பட்டது)

13) அளவை நூல்

(இது சிதம்பரம் அண்ணாமலைச் சர்வசுலா சாலையாரால் *Intermediate* வகுப்புப்பாடமாக நியமிக்கப் பட்டு அவர்களால் அச்சிடப்பட்டது)

(4) Essentials of Logic

(இது *Intermediate* வகுப்புமாணவருக்குத் துணைபுரியத்தக்க நூல். இதனைச் சென்னை Rochouse & Son 1952 ல் அச்சிட்டனர்.

15) The Glories of Saivism

(இச்சிறு நூல் யாழ்ப்பாணம் சைவப் பிரகாச யந்திரசாலையில் 1954ல் ஆசிரியரது தம்பியாராகிய Dr. சிவப்பிரகாசரால் அச்சிடப்பட்டது. இது சைவசமய மகிமையை ஆங்கிலத்தில் கூறுவதாகும். இதவே ஆசிரியர் கடைசியாக எழுதிய நூல்)

இனி ஆசிரியருக்கும் எனக்கும் எப்படி நட்புரிமை யுண்டாயதென்பதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்-

1918ம் ஆண்டில் திருவருட்பயன் விளக்க வுரையை இவர்கள் அச்சிட்டனர். இவ்வெளியீட்டைப்பற்றி 'இந்து சாதன' வாயிலாக அறிந்து ஒரு பிரதியை வரவழைத்துப் படித்து மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். பிறகு சைவபோதம் முதற்புத்தகம், இரண்டாம் புத்தகங்களையும் வரவழைக்கலானேன். அம் மூன்றைப் பற்றியும் எனது மதிப்புரை யொன்றொழுதிச் சித்தாந்தப் பத்திரிகையில் வெளியிட்டேன். சிவப்பிரகாசம், சித்தியார், சிவஞானபோதம் முதலிய ஏனைய சாத்திரங்களுக்கும் இத்தகைய விளக்கவுரைகள் எழுதினால் பேருபகாரமாகுமென்று பிள்ளையவர்களுக்குத் தெரிவித்

தேன். அந்நூல்களுக்குத் தமது நண்பராகிய கொழும்பு- திருவிளங்கத் தேசிகர் எழுதி வருவதாக அறிவித்ததோடு அவரையும் எனக்குக் கடித வாயிலாக அறிமுகப்படுத்தி வைத்தனர். தேசிகரின் உரை நூல்களாகிய சிவப்பிரகாசப் புத்துரை, சிவஞானசித்த்யாருரை, கந்தரலங்காரவுரை முதலியன பின்னர் வெளியாயின.

1920 முதல் 1923 ஆண்டுவரை சமயம், சைவ சமயம், சிவபெருமான், விரதம், சம்பந்தர், அப்பர், மாணிக்கவாசகர், சந்தானாசாரியர் எனப் பெயரிய பல துண்டுப்பத்திரிகைகளைத் தாமாடவும் என்னைக் கொண்டும் எழுதுவித்து வெளியிட்டனர். இவை யாவும் இலவசமாக வழங்கப்பட்டவை.

1941 ஆண்டில் சிவஸ்தலயாத்திரையாக, இந்தியாவுக்கு வந்தபோது சென்னைக்கு விஜயஞ் செய்து எனது இல்லத்தில் நாலைந்து தினங்கள் தங்கி என்னை மகிழ்வித்தனர்.

1944ம் ஆண்டில் என்னை யாழ்ப்பாணத் திற்கு வரவழைத்துப் பொற்றவிசை நாய்க்கிடு மாறு அகில இலங்கைச் சைவ மகாநாட்டிற்குத் தலைமை வகிக்கும் பொறுப்பைத் தந்தருளினார். அப்போது உலகப்போரால் நிகழ்ந்த பிரயாண

வசதிக்குறைவால் எனக்குத் தேக மெலிவு ஏற்பட்டது. பிள்ளையவர்களும், அவர்களுடைய மருகர்களும், மாணவர்களும் எனக்கு அத்தருணத்தில் செய்த பேருதவிகள் இயம்பத் தக்கவையல்ல.

1945-ம் ஆண்டில் பிஷாண்டார் கோயில் பெருநிலக்கிழார் ஸ்ரீமத் - இராசகோபாலபிள்ளையவர்களின் 'ஆனந்தவிலாச' மாளிகையில் சில நாட்கள் தங்கியிருந்து அவர்களுக்குச் சிவஞானசித்தியார் பாடஞ்சொல்லிவந்தனர். அப்போது என்னைப் பிஷாண்டார் கோயிலுக்கு அழைப்பித்துப் பெருநிலக்கிழாருக்கு நேரே அறிமுகப்படுத்திவைத்தனர். இப்படி இப்பெரியார் கடந்த 30 ஆண்டுகளாக என்னிடத்தில் பேரன்பு காட்டி என்னைச் சகோதரனிலும் மேலாகப்பாவித்து வந்ததால் அவர்கள் சரித்திரத்தை எழுத யான் பெரிதும் கடப்பாடுடையேன்.

1948-ம் ஆண்டில் தருமபுர ஆதினத்தாரால் இவர் அழைக்கப்பட்டு அங்கே சில நாளும் சிதம்பரத்தில் சில நாளும் தங்கி நல்லசாமிப்பிள்ளையவர்களின் சிவஞானசித்தியார் ஆங்கிலமொழி பெயர்ப்பைத் திருத்தியும் புதுப்பித்து அச்சிடுவித்தனர்.

1952-ம் ஆண்டில் திருப்பெருந்துறை, சிதம் பரம் முதலிய சிவஸ்தலங்களைத் தரிசிக்கவேண்டுமென்று பேரவா கொண்டிருந்தனர். ஆனால் யாத்திரை செய்ய அவர் தேகநிலை இடந்தரவில்லை; அதனால் அவர் எண்ணம் கைகூடவில்லை.

இப்பெரியார் சிவபக்தியிற் சிறந்தவர். இவர் தினந்தோறும் காலையிலும் மாலையிலும் கோயில் வழிபாடு செய்யாமல் உணவு கொள்ளார். எப்போதும் சிவனடியையே சிந்திக்கப் பெற்றவர். மறந்தும் புறந்தொழா மாண்பினர். வெள்ளிக்கிழமை தோறும் உபாவாசமிருப்பவர். வைதிகசைவ சிகாமணியாய்த் துலங்கியவர். சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்களையும் சிவாகமங்களையும் முறையாகப் படித்துத் தேர்ச்சியடைந்தவர்; அவற்றின்படி ஒழுகியவர். நேர்மையிற் சிறந்தவர். கூர்மையான அறிவுடையவர். புகழ்ச்சியையும் பொருளையும் விரும்பாதவர். இவர் எழுதிய புத்தகங்களின் உரிமையையெல்லாம் சைவ பரிபாலன சபைக்கும், கொழும்பு விவேகானந்த சபையினருக்கும் அளித்துளார். சைவ சமயத்தின் உண்மைகளை ஆங்கிலத்தில் பரப்பிய மூன்று பேரறிஞர்களில் இவருமொருவராவார். மற்ற இருவர் நல்லசாமிப்பிள்ளையும் குகதாசர் - சபாரத்தின முதலியாருமாவார். இவருக்குப்பின் எவருமில்ர் எனலாம். இப்

பெரியார் சென்ற விஜய ஆடி 30உ (14-8-1953)-ல் சிவபதமடைந்தனர். யாம் இவருக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமை என்னெனின் இவர் குணங்களையும் செயல்களையும் பின்பற்றி வைதிக சைவ சமயத்தை முறையாகப் பரப்புவதேயாம்.

“பொய்யன்பிலா அடித்தொண்டர்க்குத்
தொண்டராம் புண்ணியமே”

விஜய பங்குனி
உத்திரம்

செ. வே. ஜம்புலிங்கம்

சைவ சமய சாரம்

1. கடவுள்

அண்டப் பகுதியி னுண்டைப் பிறக்கம்
அளப்பருந் தன்மை வளப்பெருங் காட்சி
ஓன்றனுக் கொன்று நின்றெழில் பகரின்
நூற்றொரு கோடியின் மேற்பட விரிந்தன
இன்னுழை கதிரின் துன்னணுப் புரையச்
சிறிய வாகப் பெரியோன்.

— திருவண்டப்பகுதி.

ஆகாயத்தை இராக்காலத்திலே அண்
ணாந்து பார்த்தால் அதிலே எண்ணில்லாத
நட்சத்திரங்கள் மின்னி விளங்குவதைக்
காணலாம். இந்த நட்சத்திரங்கள் வெகு
தூரத்திலே இருத்தலாற் சிறியவைகளாகத்
தோன்றுகின்றன. அவைகள் உள்ளபடி
மிகப் பெரியவைகளேயாம். சூரியன் பூமியீ
லும் பதின்மூன்று லட்சம் மடங்கு பெரியது.
எல்லா நட்சத்திரங்களும் சூரியனிலும் பெரி
யவைகளே. ஆதலால், இந்தப் பூமியையும்,
சூரியனையும், எண்ணில்லாத நட்சத்திரங்
களையும் மாயையிலிருந்து உண்டாக்கிய
கடவுளுடைய பெருமையை யார் தான்
சொல்ல வல்லார்!

இந்த அளவில்லாத பெருமையை உடைய கடவுள் அன்பையே வடிவமாக உடையவர்.

“அன்பும்சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவிலார் அன்பே சிவமாவ தாரு மறிந்திலார் அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிந்தபின் அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருப் பாரே.”

ஆதலால், அவர் நம்மிடத்திற் கொண்ட அன்பும் அளவில்லாததாகவே இருக்கும். பெற்றதாயானவள் குழந்தையிடத்தே எவ்வளவு அன்புடையவளாய் இருக்கிறாள். கடவுளுடைய அன்பு தாயினுடைய அன்பினும் கோடாநுகோடி மடங்கு அதிகமாய் இருக்கும்ல்லவா? தாயைக் காணும்போது குழந்தை எவ்வளவு ஆநந்தம் அடைகிறது. ஆதலால், தாயினும் பார்க்க அதிகமான அன்பையுடைய கடவுளை நீனைக்கும் போதும், அவரைக் கோயிலிலே காணும் போதும் நாம் எல்லையில்லாத ஆநந்தம் அடைய வேண்டும்; நமது மனம் கரைந்து உருகுதல் வேண்டும்.

மெய்தா னரும்பி விதிர்விதிர்த்
துன்விரை யார்கழற்கென்
கைதான் தலைவைத்துக் கண்ணீர்
ததும்பி வெதும்பியுள்ளம்

பொய்தான் தவிர்ந்துண்ணைப் போற்றி
 சயசய போற்றியென்னும்
 கைதா நெகிழ விடேனுடை
 யாயென்னைக் கண்டுகொள்ளே.

தாய் தந்தையர் குழந்தைக்கு வேண்டிய
 ஊண், உடை முதலியவற்றை. அக்குழந்தை
 கேளாமலிருக்கவே கொடுத்து விடுகிறார்கள்.
 குழந்தைக்கு வேண்டியவற்றுட் சிலவற்றை
 அவர்கள் அறிய மாட்டார்கள். அவற்றைக்
 குழந்தை அவர்களுக்குச் சொல்லியபின்பு
 அவர்கள் கொடுக்கிறார்கள். கடவுள் எல்
 லாம் அறிபவர், ஆதலால், நமக்கு வேண்டிய
 யாவற்றையும் அவர் தாமாகவே தருவர்.
 நாம் அவரை ஒன்றுங் கேட்க வேண்டிய
 தில்லை. அவரை வணங்குதலும், துதித்த
 லும், நினைத்தலும். பூசித்தலுமே நாம்
 செய்யவேண்டியவை.

“பால்நினைந் தூட்டும் தாயினும் சாலப்
 பரிந்துநீ பாவியே னுடைய
 ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
 உலப்பிலா ஆநந்த மாய
 தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறம் திரிந்த
 செல்வமே சிவபெருமானே
 யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 என்கெழுந் தருளுவ தினியே”

இந்த உடம்பு நம்மோடு எப்போதும் இருப்பதன்று. ஒரு நாளைக்கு நாம் இதை விட்டு விலக வேண்டிவரும். அப்போது நமது தாய் தந்தையரும், சுற்றத்தவரும், நண்பரும் நம்மை விட்டுப் பிரிந்து விடுவார்கள். நமது பொருள்பண்டங்களும் தொடர்பற்றுப்போம். கடவுள் ஒருவரே எக்காலத்திலும் எல்லையில்லாத அன்பைச் சொரிந்து கொண்டு நம்மோடு துணையாய் நிற்கும் மெய்ப்பொருள்.

“ஈன்றாளு மாய்எனக் கெந்தையு
மாயுடன் தோன்றினராய்
மூன்றாய் உலகம் படைத்துகந்
தான்மனத் துள்ளிருக்க
ஏன்றான் இமையவர்க் கன்பன்
திருப்பா திருப்புலியூர்த்
தோன்றாத் துணையாய் இருந்தனன்
தன்னடி யோங்களுக்கே”

ஆதலால், நம்முடைய மனம் அவரையே நாடுதல் வேண்டும். நமது சீவனத்துக்கு வேண்டிய தொழில்களை நாம் செய்யும் போது நமது மனம் அவற்றிலே செல்லுமாயினும் அதன் நாட்டம் எப்போதும் கடவுளிடத்திலேயே இருத்தல் வேண்டும்.

“நாடகத்தா லுன்னடியார்
 போனடித்து நானடுவே
 வீடகத்தே புகுந்திடுவான்
 மிகப்பெரிதும் விரைகின்றேன்
 ஆடகச்சீர் மணிக்குன்றே
 யிடையறா வன்புனக்கென்
 ஊடகத்தே நின்றுருகத்
 தந்தருளெம் முடையானே.”

— திருவாசகம்

“இரவும் பகலும் துதிசெய் திருதாள்
 பரவும் பரிசே பரிசின் றருள்வாய்
 கரவுண் டெழுசூர் களையக் கதிர்போல்
 விரவுஞ் சுடர்வேல் விடுசே வகனே.”

— கந்தரதுபுகி

2. ஆன்மாக்கள்

ஆன்மாக்கள் என்றும் உள்ளவை. அவற்றின் அறிவை ஆணவம் என்ற ஒரு பொருள் இயல்பாகவே மறைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த ஆணவ மறைப்பை நீக்கி நிறைவான மெய்யறிவெனப்படும் சிவஞானத்தைக் கொடுத்தற்காகவே கடவுள் ஆன்மாக்களுக்கு உடம்புகளைக் கொடுத்த

தருளுகிறார். இந்த உடம்புகள் புழு உடம்பு முதல் மனித உடம்பு ஈறாகப் பலவகைப் படும்.

“புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப் பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக் கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய் வல்லகர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச் செல்லாஅ நின்றஇத் தாவர சங்கமத்துள் எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன்.”

என்று பாடியருளினார் மாணிக்கவாசகர். ஒரு ஆன்மாவுக்குக் கிடைக்கும் உடம்பானது அது அப்போது அனுபவிக்கவேண்டிய வினைகளுக்குத் தக்கதாய் இருக்கும். வினைப் பயனை அனுபவித்தால் ஆணவ மறைப்புக்குறையும். ஆதலால் ஒரு ஆன்மா எந்தப் பிறவியை எடுத்தாலும், அந்தப் பிறவியிலே அதனுடைய ஆணவ மறைப்பு சற்றே குறையும்; மெய்யறிவு சற்றே வளரும்.

ஆகவே, ஆன்மாக்களாகிய நம்முடைய பிரதானமான தொழில் இந்த ஆணவ மறைப்பை நீக்கிச் சிவஞானத்தைப் பெறுதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளைச் செய்தலே யாம். சிவஞானத்துக்குக் கடவுளுடைய திருவடிகள் என்றும் பெயர். இதனாலே

தான், கடவுளுடைய திருவடிகளை அடைதலே நாம் பிறவி எடுப்பதன் பயன் என்று பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அத் திருவடிகளைத் தருமாறு கடவுளை வேண்டுகிறார்கள்.

“ஒருவனே போற்றி ஒப்பி
லப்பனே போற்றி வானோர்
குருவனே போற்றி யெங்கள்
கோமளக் கொழுந்து போற்றி
வருகுவென் நென்னை நிற்பால்
வாங்கிட வேண்டும் போற்றி
தருகநின் பாதம் போற்றி
தமியனேன் தனிமை தீர்த்தே”

என்று பாடியருளியதும் மாணிக்கவாசக சுவாமிகளேயாம். உயிர்கள் யாவும் அத்திருவடிகளை அடைதற்காகவே யாத்திரை செய்கின்றன. கதிர்காமத்துக்கு வழி நடையாய் யாத்திரை செய்பவர்கள் காலையிலும் மாலையிலும் இயன்ற அளவு நடப்பார்கள்; நடுப்பகலிலும் இரவிலும் ஒரு இடத்திலே தங்கியிருந்து சமைத்துச் சாப்பிட்டிட்டு ஓய்வாய் இருப்பார்கள். தங்கியிருக்கும் போதும், சமைக்கும்போதும் அடிக்கடி “கதிர்வேல்! கதிர்வேல்!!” என்று அலறுவார்கள்; அவர்கள் என்ன தொழில் செய்தாலும்,

அவர்களுடைய மனம் இடையறாது கதிர்
காமத்தையனிடத்தே தான் செல்லும். அது
போலக் கடவுளுடைய திருவடிகளை அடை
வதற்கு யாத்திரை செய்பவர்களாகிய நாம்
அந்த யாத்திரையையே முழு நோக்கமாக
வும், உண்ணுதலையும், உறங்குதலையும்
அதற்குத் துணையாகவும் கொள்ளுதல்
வேண்டும்

கதிர்காம யாத்திரைகாரர் கூட்டம்
கூட்டமாகப் போதல் வழக்கம். ஒவ்வொரு
கூட்டத்திலும் ஆண்களும், பெண்களும், பெரி
யாரும், சிறியாரும், கற்றாரும், கல்லாதாரும்,
செல்வரும், வறியவரும் உளர். ஆயினும்
யாவரும் கதிர்காமத்து ஆண்டவனுடைய
அடியார்கள் என்ற கொள்கையை உடைய
வராய் அன்பும் அருளும் நிறைந்தவராய்
யாத்திரை செய்வர். அது போலத் திருவடி
யாத்திரைகாரராகிய நாம் எல்லோரும்
ஒருவரோடொருவர் நீதியாயும் அன்பாயும்
வாழுதல் வேண்டும்.

திருவடி யாத்திரையைப்பற்றி மாணிக்க
வாசக சுவாமிகள் பாடியருளிய யாத்திரைப்
பத்து' என்னும் பதிகம் திருவாசகத்திலுள்
ளது. அதிலுள்ள பாடல் ஒன்று வருமாறு:

‘தாமே தமக்குச் சுற்றமுந்
 தாமே தமக்கு விதிவகையும்
 யாமா ரெமதார் பாசமார்
 என்ன மாய மிவைபோகக்
 கோமான் பண்டைத் தொண்டரொடு
 மவன்றன குறிப்பே குறிக்கொண்டு
 போமா றமையின் பொய்நீக்கிப்
 புயங்க னாள்வான் பொன்னடிக்கே.’

3. கடவுள் வழிபாடு

கடவுளுடைய திருவடிகளை அடைதற்
 காகவே நாம் பிறவி எடுத்தோமாததால், அத்
 திருவடிகளைச் சிந்தித்தலும், துதித்தலும்,
 வணங்குதலுமே நமது முக்கியமான கடமை
 யாகும். உடம்பு நயப்படுதற்கு உணவும்,
 மனம் நயப்படுதற்குக் கல்வியும் வேண்டப்படு
 தல் போல ஆன்மா நயப்படுதற்குக் கடவுள்
 வழிபாடு வேண்டப்படும். உடம்பும் மனமும்
 ஆன்மாவின் கருவிகள்: உடம்பு தொழில்
 செய்தற்கும், மனம் ஆராய்தற்கும் கருவியா
 யுள்ளவை. கருவிகளினும் பார்க்கக் கருவி
 களையுடையவன மேலானவன். ஆதலால்
 உடம்பினும் மனத்தினும் மேலானதே

ஆன்மா. ஆகவே உடம்பை நயப்படுத்துதற்கு வேண்டிய உண்ணும், மனத்தை நயப்படுத்துதற்கு வேண்டிய கல்வியினும் மேலானது ஆன்மாவை நயப்படுத்துவதாகிய கடவுள் வழிபாடு, அன்றியும், இவைகள் ஆன்மாவுக்குக் கருவியாயிருத்தலால் இவற்றின் முக்கியமான தொழில் ஆன்மாவுக்கு வேண்டிய கடவுள் வழிபாட்டில் ஈடுபடுத்தலேயாம். 'திருக்கோயிலை வலம் வந்து சுவாமிக்குப் பூவைச் சாத்தித் தோத்திரம் செய்யாத உடம்பினாற் பயனில்லை' என்றார் திருநாவுக்கரசநாயனார். 'கடவுளுடைய திருவடிகளைத் தொழுதற்குத் துணையாய் நில்லாத கல்வியினாற் பயனில்லை' என்றார் திருவள்ளுவ நாயனார்.

“ஆக்கையாற் பயனென் — அரன்

கோயில் வலம்வந்து

பூக்கையாலட்டிப் போற்றி என்னாதவிவ்

வாக்கையாற் பயனென்”

— திருநாவுக்கரசநாயனார்

“கற்றதனா லாயபயன் என்கொல் வாலறிவன்
நற்றாள் தொழார் எனின்”

— திருவள்ளுவநாயனார்

கடவுள் வழிபாட்டிற்கு உரிய நேரங்கள் காலையும் மாலையுமாம். இவ்வழிபாடு பலவாறாகச் செய்யப்படுகின்றது. சிலர் தேவாரம், திருவாசகம் முதலிய அருட்பாக்களைப் பாடிக் கடவுளைத் தோத்திரம் செய்து தியானித்துச் சிந்தித்து வணங்குவர். வேறு சிலர் இவற்றோடு திரு ஐந்தெழுததை ஒதுவர். சுப்பிரமணியர் தொண்டர் திருப்புகழ் முதலிய அருட்பாக்களையும் திரு ஆறெழுத்தையும் ஒதுவர். வேறு சிலர் சுப்பிரமணியர் முதலிய மூர்த்திகளுள் ஒன்றுக்குப் பூசை செய்வர். மற்றொரு சிலர் சிவலிங்க பூசை செய்வர். இன்னும் சிலர் கோயிலுக்குச் சென்று சுவாமி தரிசனம் செய்து வழிபடுவர்.

கடவுளை நாம் தரிசிக்கும்போதும் பூசிக்கும்போதும் “எங்கும் வியாபகமாயுள்ள இறைவனே! சிறியேனுடைய வழிபாட்டிற்காக இங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் இப்பெருங்கருணையை நான் எவ்வாறுதான் துதிப்பேன!! உன்னுடைய திருமுன்னிலையில் நின்று உன்னுடைய கருணையைப் பருகும் பாக்கியம் எனக்குக் கிடைத்ததே! உன்னை நான் மறந்து விடுகிறேனே!!”

பனைக்கை மும்மத வேழ முரித்தவன்
 நினைப்ப வர்மனங் கோயிலாக் கொண்டவன்
 அனைத்தும் வேடமா மம்பலக் கூத்தனைத்
 தினைத்த னைப்போ தும்மறந் துய்வனோ.
 புழுவாய்ப் பிறக்கினும் புண்ணியா

உன்னடி யென்மனத்தே

வழுவா திருக்க வரந்தர

வேண்டுமிவ் வையகத்தே

தொழுவார்க் கிரங்கி யிருந்தருள்

செய்பா திரிப்புலியூர்ச்

செழுநீர்ப் புனற்கங்கை செஞ்சடை

மேல்வைத்த தீவண்ணனே.

— தேவாரம்

என்று அந்த அந்த நேரம் மனதிலே வருவன
 வற்றைச் சொல்லி ஆனந்திப்போம். கடவுள்
 வழிபாடு இவ்வளவோடு நில்லாமல் நமது
 பிற செயல்களிலும் செறிந்திருக்கின்றது.
 நித்திரை விட்டெழும்பும் போது 'சிவ சிவ'
 என்று சொல்லி எழுந்திருக்கின்றோம்.
 உடனே கை வாய் கழுவி 'சிவ சிவ' என்று
 சொல்லித் திருநீறு பூசுகிறோம். குளிக்கும்
 போது கடவுளைச் சிந்திக்கிறோம். சாப்
 பிடும்போது கடவுளுக்கு நிவேதித்துச் சாப்
 பிடுகிறோம். சாப்பாடு முடிந்தவுடனே 'சிவ

சிவ' என்று சொல்லீத் திருநீறு பூசுகிறோம். வெளியே போகும்போதும் அப்படியே செய்கிறோம். நித்திரைக்குப் போகும்போது சிவ பிரானைத் தோத்தரித்து திருஐந்தெழுத்தை ஒதிக்கொண்டு உறங்குகிறோம்.

கடவுள் வழிபாடு நமது ஒழுக்கத்தையும் சீர்ப்படுத்தக்கூடியது. தீய ஆசைகளேனும் தீய எண்ணங்களேனும் எழும்போது சிவ சிந்தனை செய்தால், அச்சிந்தனை இவற்றைக் கருக்கி மீள விடாமல் அழித்து விடும். அது மனத்தைத் தூயதாக்கி இறைவன் எழுந்தருளியிருத்தற்குத் தகுதிவாய்ந்த இடமாக்கும். இவ்வுண்மையை

“தேடிக் கண்டுகொண்டேன் — திரு
மாலோடு நான்முகனுந்
தேடித் தேடொணாத் தேவனை யென்னுளே
தேடிக் கண்டுகொண்டேன்.

நாடி நாரண னான்முக னென்றிவர்
தேடி யுந்திரிந் துங்காண வல்லரோ
மாட மாளிகை சூழ்தில்லை யம்பலத்
தாடி பாதமென் னெஞ்ச ளிருக்கவே”

என்னும் திருநாவுக்கரசுநாயனார் திருவாக்குகளிற் காண்க.

நாம் எதை அதிகமாகச் சிந்திக்கிறோமோ அதனிடத்தில் நமக்கு உறுதியான பற்று உண்டாகின்றது. கள்ளை அதிகமாக நினைக்கிறவனுக்குக் கள்ளுண்ணல் ஒரு பைத்தியமாகின்றது. அறிவிலே அதிகமான விசாரமுள்ளவனுடைய மனம் கல்வியிலன்றி வேறொன்றிலும் செல்லாது. சங்கீதத்தை அதிகமாகச் சிந்திப்பவன் சங்கீதமயமாகின்றான். கடவுளிடத்திலே சிந்தனையைச் செலுத்துபவன் கடவுளின் அருள்மயமாகின்றான்.

“நிலைபெறுமா நெண்ணுதியேல் நெஞ்சே நீவா
 நித்தலுமெம் பிரானுடைய கோயில்புக்குப்
 புலர்வதன்முன் அலகிட்டு மெழுக்குமிட்டுப்
 பூமாலை புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்துபாடித்
 தலையாரக் குப்பிட்டுக் கூத்துமாடிச்
 சங்கரா சயபோற்றி போற்றினன்றும்
 அலைபுனல்சேர் செஞ்சடையெம் மாதியென்றும்
 ஆருரா என்றென்றே அலறாநில்லே.”

— தேவாரம்

4. நல்வினை தீவினைகள்

கடவுள் எல்லா உயிர்களுக்கும் பரம பிதா ஆதலால் மற்றைய உயிர்கள் யாவும் நமக்குச் சகோதரர்கள்; நமது அன்புக்கும் ஆதரவுக்கும் உரிமை உடையவர்கள். நாம் இதை முற்றாக மறந்து சிலரை வெறுக்கின்றோம்; வேறு சிலரைப் பகைக்கின்றோம்; சில உயிர்களுக்குத் துன்பம் செய்கின்றோம்; சிலவற்றைக் கெடுக்கின்றோம். இப்படி முறைகேடாய் நாம் நடப்பதற்குக் காரணம் நமது ஆசைகள். ஆசைகள் உண்டாவதற்குக் காரணமாயுள்ளது நம்மை மயக்கிக் கொண்டிருப்பதாகிய ஆணவம்.

ஆசைகளை நாம் எல்லைப்படுத்தி வைத்துக்கொள்வோமாயின், மற்றைய உயிர்களைச் சகோதரர்களாகப் பாவித்தல் இலகுவாய்க் கைகூடும். நமக்குப் பொருளிலே ஆசை உண்டு. இந்த ஆசைக்கு எல்லை யாய் இருக்கவேண்டியது நாம் நன்முயற்சியால் சம்பாதிக்கும் பொருளேயாம். அந்த எல்லையைக் கடந்து பிறர் பொருளிலே இந்த ஆசை செல்லுதல் தகாது. நமக்கு உணவிலே ஆசை உண்டு. இந்த ஆசைக்கு எல்லையாயுள்ளது பிற உயிர்களை

வருத்தாமல் வரும் உணவுகளாம். அவையாவன: அரிசி முதலிய தானியங்களும், காய், கனி, கிழங்கு முதலியவைகளும். இந்த ஆசையானது மீன், விலங்கு, பட்சி முதலியவற்றின் ஊனிலும், இவற்றுட சிலவற்றின் கருவாயுள்ள முட்டைகளிலும் செல்லலாகாது. நம்முடைய கலவியாசை விவாக எல்லையுள் அடங்கி நிற்கவேண்டியது. அப்பாற் செல்லுதல் தகாது.

ஆசையானது எல்லையைக் கடக்கும் போது நாம் செய்யும் செயல் தீவினையாகும். தீவினை செய்பவர்களுக்குக் கடவுள் இப்பிறவியிலேனும் மறு பிறவியிலேனும் துன்பமான வாழ்க்கையைக் கொடுத்தருளுவார். இப்பிறவியிலே குருடாய், செவிடாய், நொண்டியாய்ப் பிறக்கிறவர்களும், பிறந்த பின்பு வறுமையாலும் நோயினாலும் அறிவின்மையாலும் வருந்துகிறவர்களும் முற்பிறவியிலே தீவினை செய்தவர்களாம். இவர்கள் வருந்துவதைக் காணும்போது நாம் தீவினை செய்ய அஞ்சுகின்றோம்.

வலிய ஆசைகள் எல்லையைக் கடக்கும் போது அவைகளை அடக்குதல் அரிது. ஆதலால், அவைகள் எல்லையைக் கடக்க

மாட்டாத விதமாக நம்மைப் பழக்கி வருதல் வேண்டும். அப்படியான பழக்கத்தை நாம் கைக்கொண்டால் நமது மனம் தீய வழியிலேயே செல்ல மாட்டாது. இப்பழக்கத்தைச் சிறுவயதிலேயே மேற்கொள்ளுதல் எனிது. சின்ன வயதிலேயே சத்தியம், நேர்மை, மன அடக்கம், மனஉறுதி, மனத்திருப்தியாகிய இவற்றைப் பழக்கிக்கொண்டால் இறக்கும் வரைக்கும் இவைகள் நிலைத்திருக்கத்தக்கவை. அறப்பற்றும், பிற உயிர்களில் இரக்கமும், யாவரும் கடவுளுடைய குழந்தைகள் என்ற எண்ணமும் உறுதிப்பட்டால் ஆசைகள் தாமாகவே அடங்கி நிற்கும்; அப்படி அடங்கி நின்றால் நாம் தீவினைகளைச் செய்ய மாட்டோம்.

நல்லவர்களுடைய சரித்திரங்களைப் படித்தலும் கேட்டலும் அவர்களை நயத்தலும் தாய் தந்தை ஆசிரியர் முதலியோருக்குப் பணிந்து நடத்தலும், அவர்களுடைய அன்பை விரும்புதலும், தீவினை செய்யாமைக்குத் துணையானவைகளாம். எங்கும் நிறைந்திருப்பவரும் எல்லாம் அறிபவரும் நமது நெஞ்சிலே எப்போதும் வீற்றிருப்பவருமாகிய சிவபிரானை வணங்கிப் பணிந்து நடத்தலே தீவினையினின்றும் நீங்குதற்குச் சிறந்த சாதனமாம்.

அறிவாளிகள் ஆசைகளை இலகுவாகக் களைந்துவிடுவார்கள். நமது உடம்பும் மற்றைய பொருள்களும் இந்த உலகமும் மாயையால் ஆக்கப்பட்டவை; மாயையையும் கைவிட்டால் தான் நாம் கடவுளுடைய திருவடிகளை அடையலாம்; ஆதலால், மாயை நம்மால் விலக்கப்பட வேண்டியபொருள். நாம் ஆசைப்படும் பொருள்களெல்லாம் மாயையிலிருந்து தோன்றியவை; ஆதலால் இப்பொருள்களிலே ஆசைகொள்ளுதல் தவறாகும். அன்றியும், ஆன்மாவானது மாயையிலும் பார்க்கக் கோடாநுகோடி மடங்கு மேலான பொருள்; ஆதலால் அது மாயைப் பொருள்களாகிய பொன்னுக்கும் புலத்துக்கும், பூணுக்கும் புலாலுக்கும், பேருக்கும் பெருமைக்கும் அடிமையாதல் தகாது என்று கருதி அறிவாளிகள் ஆசைகளை அறுப்பார்கள்.

இனி நல்வினையாவது யாதெனில்:- நாம் கடவுளிடத்திற்கொண்ட அன்பினாலும் மற்றைய உயிர்களிடத்திற்கொண்ட இரக்கத்தினாலும் உந்தப்பட்டு நாம் செய்யும் நற்செயல்களாம். அவையாவன:- கடவுள் வழிபாடும்,

இன்சொல்லும், வறியவர்களது பசி நோய்களைத் தீர்த்தலும், பிறர் செய்யும் பிழைகளைக் பொறுத்தலும், நற்போதனை செய்தலும், இவை போல்வனவுமாம். நல்வினை செய்பவர்களைக் கடவுள் அப்பிறவியிலும் மறு பிறவியிலும் சுகமாக வாழவைப்பார். அதனால் அவர்களுக்கு நல்வினையிலுள்ள பற்று மேலும் மேலும் வளர்ந்து ஓங்கும்; ஆணவ மறைப்பு குறைந்து குறைந்து போகும்; மெய்யறிவு ஏறி ஏறி வரும்.

தீவினை செய்பவர்களுக்குக் கடவுள் துன்பத்தை ஊட்டியருளார். அத்துன்பத்தினாலே அவர்களுக்குத் தீவினையில் வெறுப்பும் நல்வினையிலே விருப்பும் உண்டாகும்; அதனால், ஆணவ மறைப்பு குறையும்; மெய்யறிவு வளரும்.

“கொல்லாமற் கொன்றதைத் தின்னாமற்
 சூத்திரம் கோள்களவு
 கல்லாமற் கைதவ ரோடிணங்
 காமற் கனவிலும்பொய்
 சொல்லாமற் சொற்களைக் கேளாமல்
 தோகையர் மாயையிலே
 செல்லாமற் செல்வந் தருவாய்
 சிதம்பர தேசிகளே.”

5. சைவ வாழ்க்கை

நாம் விரும்பியபடி ஒன்றைப் பெறும் போது நம்மனத்திலே இன்பம் உண்டாகின்றது. நாம் மாம்பழம் தின்ன விரும்பும் போது அது கிடைக்குமாயின், இன்புறுகின்றோம். கள்ளூணவை விரும்புகிறவன், அதைப்பருகும் போது இன்புறுகின்றான், அன்றியும் நாம் விரும்ப மாட்டாத ஒன்று நம்மைச் சேராவிட்டாலும் நாம் இன்புறுகின்றோம். களவு செய்தவன் அகப்படாமல் தப்பி விட்டானாயின் மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறான்.

இப்படியின்றி, நாம் விரும்பிய ஒன்று கிடையாவிட்டாலும், விரும்பாதது வந்து சேர்ந்தாலும் துன்பம் உண்டாகின்றது. எனக்காயினும், என்னைச் சேர்ந்தவர்க்காயினும், என்னுடைய பொருளுக்காயினும் இடர் நேர்ந்தால் துக்கம் உண்டாகின்றது. யாராயினும் இடர் செய்தால் அவரிடத்திலே கோபம் உண்டாகின்றது. ஏதாயினும் இடர் வரப்போகிறதென்று கண்டால் அச்சம் உண்டாகின்றது.

மாட்டான். அதுபோல, நமக்கு ஆகாத பொருள்களை நாம் விரும்புதல் உண்டு; வைத்திய நாதராகிய கடவுள் அவற்றை நமக்கு அருளமாட்டார். ஆதலால் நாம் விரும்பிய பொருள் நமக்குக் கிடையாவிடின், அது நமக்கு ஆகாததென்று உணர்ந்து, அது கிடையாமற் போனதைப்பற்றி நாம் சந்தோஷப்படல் வேண்டும். நோயாளி விரும்பமாட்டாத பலவற்றை வைத்தியன் அவனுக்குச் செய்கிறான்; ஆமணக்கெண்ணெய்போன்ற கசப்பானவற்றை உண்ணச் செய்கிறான்; பெரிய கொப்புளத்தைக் கத்தியினாலே கீறி வேதனையை ஆக்குகிறான். அதுபோல, சிவபிரானாகிய வைத்தியநாதர் நாம் விரும்ப மாட்டாத வற்றை நமக்குச் சேர்த்தலும், கொடிய வேதனைகளை ஆக்குதலும், நமது ஆணவமாகிய நோயை நீக்கி நம்மைச் சுகமாக வாழும்படி வைத்தற்கேயாம். ஆதலால், நம் முயற்சிகளைக் கடந்து, நாம் வெறுப்பவைகள் நம்மை அடைந்தாலும், நாம் வேதனைகளில் அகப்பட்டாலும், அவைகள் நமது நன்மைக்காகக் கடவுளால் அருளப்பட்டவை என்பதை உணர்ந்து அவைகளைப்பற்றி இன்புறுதலே தக்கதாம். எனது கப்பல் ஆழ்ந்து போனதும், குழந்தை இறந்து

சைவ வாழ்க்கையிலே துன்பத்துக்காயினும், துக்கத்துக்காயினும், கோபத்துக்காயினும், அச்சத்துக்காயினும் இடம் வராது. பச்சைக் கண்ணாடியை அணிந்துகொண்டு எதைப் பார்த்தாலும் அது பச்சையாகவே தோன்றும். வெண்மையான பாலும், செம்மையான இரத்தமும், நீலமான ஆகாயமும், கரியதாகிய காசும் பச்சையாகவே தோன்றும். அதுபோலச் சைவமாகிய கண்ணாடியாற் பார்த்தால், யாவும் உவப்பானவைகளாகவே தோன்றும். நான் விரும்பிய பொருள் கிடையாவிடில் துன்பமில்லை; எனது கப்பல் ஆழ்ந்து போனால் துக்கமில்லை; என் குழந்தை இறந்துபோம் என்று அஞ்சுவதில்லை; என் பயிரை அழிப்பவனைத் தடுத்தலும் கண்டித்தலுமே யன்றிக் கோபித்தலில்லை.

சைவ சமயத்தின்படி நாம் ஆணவமென்னும் வியாதியினாலே பீடிக்கப்பட்டிருக்கின்றோம். இந்தவியாதியைத் தீர்க்கும் வைத்தியர் சிவபெருமான; ஆதலால் அவருக்கு “வைத்தியநாதன்” என்று பெயர். நோயாளி தனக்குப் பொருந்தாத உணவுகளை விரும்புதல் உண்டு. ஆயினும் வைத்தியன் அந்த உணவுகளைக் கொடுக்க

போனதும் நன்மையானவைகளே. அவைகள் எனக்கு எப்படி நன்மையாகும் என்பதை நாம் அறியவேண்டியதில்லை. யாவும் அவருடைய செயலே; அவர் செய்வதெல்லாம் நன்மையே' என்ற நம்பிக்கை உறுதியாயிருந்தால் அப்பர் சுவாமிகள் பாடியருளியபடி,

‘நாமார்க்குங் குடியல்லோம் நமனை அஞ்சோம்
நரகத்தி லிடர்ப்படோம் நடலையில்லோம்
எமாப்போம் பிணியறியோம் பணிவோமல்லோம்
இன்பமே எந்நாளும் துன்பமில்லை
தாமார்க்கும் குடியல்லாத் தன்மையான
சங்கரனற் சங்கவெண் குழையோர்காதிற்
கோமாற்கே நாம்என்றும் மீளாவாளாய்க்
கொய்ம்மலர்ச்சே வடியிணையே குறுகினோமே”

“சண்ணவெண் சந்தனச் சாந்தும்
சுடர்திங்கட் சூளாமணியும்
வண்ண உரிவை உடையும்
வளரும் பவள நிறமும்
அண்ண லரண்முரண் ஏறும்
அலகம் வளாய அரவும்
திண்ணன் கெடிலப் புனலும்
உடையா ரொருவர் தம்ந்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை
அஞ்ச வருவது மில்லை”

— தேவாரம்

என்றும் எப்போதும் ஆநந்தமாய் வாழலாம். துக்கம், கோபம், அச்சம் ஆகிய மூன்றும் உடலுக்கே தீமையானவை. என்னுடைய கப்பல் ஆழ்ந்து போனால், பெருமுயற்சி செய்து பொருளைத்தேடி நட்டத்தைத் தீர்த்தலும், எனக்கு யாராவது இடர் செய்ய வரும்போது கோபம் கொள்ளுதலின்றி அவனைத் தடுத்தலும் குழந்தையானது கொடிய நோயின் வாயில் அகப்பட்டால் அஞ்சுதலின்றி நல்ல வைத்தியம் செய்தலும், அது இறந்துபோனால் பிறந்தவர் இறக்கை திண்ணம் என்பதைக் கண்டு மனங் கலங்காதிருத்தலும் சைவர்களல்லாதாரும் செய்யத் தக்கவைகளாம்.

6 சைவ ஒழுக்கங்கள்

1. சைவ ஒழுக்கங்களுள் இன்றியமையாதது திருநீறு அணிதல். அதை அணியும் போது சிவபிரானை நினைத்தலும் திருவைந்தெழுத்தை உச்சரித்தலும் அவசியமானவை.

“கருவாய்க் கிடந்துன் கழலே
 நினையுங் கருத்துடையேன்
 உருவாய்த் தெரிந்துன்ற னாமம்
 பயின்றே னுனதருளால்
 திருவாய்ப் பொலியச் சிவாய
 நமவென்று நீறணிந்தேன்
 தருவாய் சிவகதி நீபா
 திரிப்புலி யூரரனே”

— தேவாரம்

2. திருவைந்தெழுத்தை ஆறுதலாயும்
 அமைதியாகவும் அன்போடு ஒவ்வொரு
 நாளும் ஒதுதல்.

“காத லாகிக் கசிந்துகண் ணீர்மல்கி
 ஒது வார்தமை நன்னெறிக் குய்ப்பது
 வேத நான்கினும் மெய்ப்பொரு ளாவது
 நாதன் நாமம் நமச்சி வாயவே.”

— தேவாரம்

3. தேவாரம் அல்லது திருவாசகம் ஒவ்
 வொருநாளும் ஒதுதல். திருவாசகப் புத்தகம்
 ஒன்று வீட்டில வைத்துக்கொள்ளுதல்.

4. சிவபெருமான், உமாதேவியார், விநாயகர், வைரவர், வீரபத்திரர், சுப்பிரமணியர் ஆகிய மூர்த்திகளுள் ஒன்றிலே விசேஷப்பற்று வைத்து நாள்தோறும் தியானித்துத் தோத்திரம் சொல்லி வணங்குதல்; சிவத்தியானத்துக்கு நடராச வடிவம் பொருத்தமானது.

“ தோற்றம் துடியதனில் தோயும் திதிஅமைப்பில் சாற்றிடும் அங்கியிலே சங்காரம் — ஊற்றமாய் ஊன்று மலர்ப்பதத்தே உற்றதிரோத முத்தி நான்ற மலர்ப்பதத்தே நாடு”

— உண்மை விளக்கம்

அதிலுள்ள ஒவ்வொன்றும் அரிய உண்மைகளை விளக்கி, நம்மை நல்வழியிற் செலுத்தத்தக்கது. ஒரு திருக்கரத்திலேயுள்ள துடியானது படைத்தலாகிய தொழிலைக்குறிக்கின்றது. கடவுள் நம்மைப் படைத்தது நாம் பொய்ப்பொருளாகிய அவரை அடைந்து பேரானந்தத்தைப் பெறுதற்காக என்பதை அது காட்டத்தக்கது. ஆதலால் அதைக் காணும்போது,

உற்றாரை யான்வேண்டே னூர்வேண்டேன்
 பேர்வேண்டேன்
 கற்றாரை யான்வேண்டேன் கற்பனவு
 மினியமையுங்
 குற்றாலத் தமர்ந்துறையுங் கூத்தாவுன்
 குரைகழற்கே
 கற்றாவின் மனம் போலக் கசிந்துருக
 வேண்டுவனே”

— திருவாசகம்

என்று எண்ணலாம்.

அவருடைய வேறொரு திருக்கரம் அபய
 கரம் எனப்படும். அது “நாம் உன்னைக்
 காப்போம்; ஒன்றுக்கும் பயப்படாதே”
 என்னும் குறிப்புடையது.

“மண்பா தலம்புக்கு மால்கடல்
 மூடிமற் றேழுலகும்
 விண்பால் திசைகெட் டிருசுடர்
 வீழினு மஞ்சல் நெஞ்சே
 திண்பா னமக்கொன்று கண்டோம்
 திருப்பா திரிப்பிலியூர்க்
 கண்பாவு நெற்றிக் கடவுட்
 கடரான் சமுலிணையே.

— தேவாரம்

என்னும் மனவறுதியை ஆக்கத்தக்கது. திருவடிசுருள் ஒன்று முயலகனை மிதித்து ஆணவத்தை நசித்தலைக் குறிக்கும். அதை நாம் காணும்போது அவருடைய திருவடித்துணையைக் கொண்டு ஆணவத்தா லுண்டாகும். ஆசைகளை அடக்கவேண்டும் என்னும் விருப்பம் உண்டாகும். மற்றத திருவடி அவர் நம்மைத் தம்மோடு சேர்த்துத் தம்மைப்போல் ஆக்குவார் என்பதைக் குறிக்கும். இது:-

“புகழ்மின் தொழுமின் பூப்புனைமின்
 புயங்கன் தாளே புந்திவைத்திட்
 டிகழ்மின் எல்லா அல்லலையு
 மினியோ ரிடையு றடையாமே-
 திகழுஞ் சீரார் சிவபுரத்துச்
 சென்று சிவன்றாள் வணங்கிநாம்
 நிகழு மடியார் முன்சென்று
 நெஞ்ச முருகி நிற்போமே.”

— திருவாசகம்

என்னும் மனப்பான்மையை ஆக்கத்தக்கது.

5. சிவனடியார்களது திருநாட்களைக் கொண்டாடி அவர்களுடைய திருச்சரித்திரங்களைச் சொல்லி அல்லது கேட்டு அவர்களை வழிபடல.

8. நாம் ஒருவரைக் காணும் போது அவர் சிவபிரானது திருவடிகளைச் சேருதற்கு யாத்திரை செய்பவர் என்ற எண்ணமே நமது மனத்திலே முதல் உண்டாதல். அவர் நம்மிடம் வந்த தொழிற்றொடர்பு இரண்டாவதாக எண்ணத்தக்கது.

7. சைவத்தின் மேன்மை

எல்லா ஆன்மாக்களும் மோட்சத்தைப் பெறுமென்று சொல்லுவது சைவ சமயம் மாத்திரமேயாம்.

உமாபதி சிவம் உயிர்களை வகுக்கும் போது

1 இதுவரையில் மோட்சத்தைப் பெற்றவர்கள்

2. இனிமேல் மோட்சத்தைப் பெறுவோர்

கள். என இரண்டாகப் பிரிக்கின்றார். “துறந்தோர் துறப்போர்” எனபது அவருடைய திருவாக்கு. மற்றைய சமயத்தவர்கள் தங்கள் தங்கள் சமயத்தவர்களே ஈடேறுவார்கள் என்றும், வேறு சமயத்தவர்கள் நித்திய நரகத்தை அடைவார்கள் என்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

2. ஒரு பள்ளிக்கூடத்தை ஆக்குபவர் மாணாக்கர்கள் து அறிவுக்குத் தக்கதாக ஒன்றுக்கொன்று மேற்பட்ட பல வகுப்புகளை வைப்பது போல, கடவுள் ஆன்மாக்களது நிலைக்குத் தக்கதாக ஒன்றுக்கொன்று மேற்பட்ட பல சமயங்களை ஆக்கினார் என்று சொல்லுவது சைவ சமயம் மாதிரி மேயாம். “அறுவகை நெறிகளும் பிறவுமாகிய இறைவி” என்றார் கச்சியப்பசிவம். ‘அறுவகை நெறி’ என்றது அறுவகைச் சமயம்: இவை நான்கு வகைப்படும்.

கீழ் வகுப்பாகிய அறுவகைச் சமயங்கள் சமண சமயம் முதலியவை. இவற்றுட்பல கடவுள் உண்டென்று சொல்லுவதில்லை. மேற்பட்ட அறுவகைச் சமயங்கள் ஏகான்மவாதம் முதலியவை. இவற்றுட்பல ஆன்மாவின் வேறாகக் கடவுள் இல்லை என்று கூறும்.

இவற்றுக்கு மேற்பட்ட அறுவகைச் சமயங்கள் சாக்தம் முதலியவை. இவைகள் கூறும் கடவுளின் இலக்கணம் நிறைவான தன்று. இவற்றுக்கும் மேற்பட்ட அறுவகைச் சமயங்கள் சிவசமவாதம் முதலியவை. வேறு பாடு அற்பமானது. இவற்றுக்கு சைவத்திற்கு எல்லாம் மேற்பட்டது சைவசமயமாம்.

3. மற்றைய சமயத்தவர்கள் தங்கள் தங்கள் சமயமே கடவுளால் ஆக்கப்பட்ட தென்றும் ஏனைய சமயங்கள் கெட்ட சமயங்கள் என்றும் சொல்லுவார்கள்.

எந்தச் சமயத்தவரும் தமது சமயக் கடவுளை வழிபடும்போது அவ்வழிபாட்டைக் கடவுள் ஏற்று அருள்செய்வாரென்று சொல்லுவது சைவசமயம் மாத்திரமே.

‘யாதொரு தெய்வங் கொண்டார் அத்தெய்வ மாகி ஆங்கே மாதொருபாக னார்தாம் வருவர்’

என்றார் அருணாநிசியம்

4. மோட்சம் அடைதற்குச் சாதனமாகச் சமய அனுட்டானத்தைப் படிப்படியாக நிரைப்படுத்தியுள்ளது சைவ சமயம் மாத்திரமேயாம்.

சர்வகலா சாலைகளிலே இளம்பட்ட வகுப்புகள் (graduate course) முதுப்பட்ட வகுப்புகள் (post-graduate course) என இரண்டு பெரியபடிகள் இருப்பதுபோலச் சைவசமயத்திலே உபாயமார்க்கம், உண்மை மார்க்கம் என இரண்டு பெரும்படிகள் உண்டு.

உபாய மார்க்கமாவது - உலகப்பற்றீறடு செய்யும் சைவ அனுட்டானங்கள், நம்மைப் போன்றவர்கள், சைவசமய அனுட்டானங்களைச் செய்வாராயின் அவர்கள் உபாய மார்க்கத்தவராவர். உண்மைமார்க்கமாவது - உலகப்பற்றுச் சிறிதுமின்றிச் செய்யப்படும் சைவ அனுட்டானங்கள். தாயுமானவர் முதலியோர் உண்மை மார்க்கத்தவர். இளம்பட்ட வகுப்புகள் முதலாண்டு வகுப்பு முதல் நான்காமாண்டு வகுப்பு வரையும் நாலுபடிகளாதல் போல, உபாயமார்க்கமானது உபாயச்சரியை, உபாயக்கிரியை உபாயயோகம், உபாயஞானமென நான்கு படிகளையுடையது. முதுப்பட்டப் படிப்பிலே பலபடிகள் இருத்தல் போல (M Sc Ph. D. .D Sc.) உண்மை மார்க்கத்திலே உண்மைச் சரியை, உண்மைக் கிரியை, உண்மையோகம் என மூன்று படிகள் உள். முதுப்பட்டப் படிப்பில் உந்நத நிலையடைந்தோர் இராசசபை அங்கத்தவராதல் போல (F. R. S) உண்மை மார்க்கத்தில் உந்நத நிலையடைந்தோர் உண்மைஞான மாகிய உந்நதப் படியை அடைவர்.

இவற்றுள் சரியையாவது: - சிவாலயத் தொண்டு செய்தலும், விநாயகர் முதலிய உருவத் திருமேலிகளுள் ஒன்றுக்குப் பூஜை செய்கலுமாம். கிரியையாவது: - சிவலிங்க பூஜைசெய்தல். யோகமாவது: - சிவத்தி யானம் ஞானமாவது: - ஞான நூல்களை ஞானாசாரியரிடம் கேட்டு அறிந்து சிவஞானத்தைப் பெறுதல்.

.....“சங்கரனை யடையும்

நன் மார்க்கம்நாலு அவைதரம் ஞானயோகநற் கிரியா சரியைஎன நவிறுந்துஞ் செய்வர்”
என்றார் அருணந்திசிவம்.

மற்றைய சமயங்கள் இவ்வாறான படி க ளொன்றுமின்றி எளிதிலே மோட்சத்தைத் தருவோம் என்கின்றன. அப்படியாயின் அவர்களுடைய மோட்சம் என்ன பெறும்!

5 எல்லா விதமான தீவினைகளையும் விலக்குவது சைவ சமயம் மாத்திரமேயாம். ஏனைய தீவினைகளோடு கள்ளுண்ணல், புலாலுண்ணல், கொலையாகிய மூன்றையும் விலக்குவது சைவ சமயமே.

புலாலுண்ணலைப் புத்த சமயம் விலக்க வில்லை. புலாலுண்ணலையேனும் கொலையையேனும் இஸ்லாம் சமயம் விலக்க வில்லை; புலாலுண்ணலையேனும், கொலையையேனும் கிறிஸ்து சமயம் விலக்கவில்லை.

6. ஆன்மாக்கள் ஆணவமென்றும் வியாதியினாற் பீடிக்கப்பட்ட நோயாளிகள் என்றும், பிழைகள் யாவும் அந்தநோயினால் வருவன என்றும் அவர்கள் இயல்பாக நல்லவை என்றும், கடவுள் அந்த நோயைத் தீர்க்கும் வைத்தியநாதர் என்றும் அவர் ஆன்மாக்களுக்கு ஊட்டும் இன்ப துன்பங்கள் அந்தநோயைத் தீர்க்கும் மருந்துகள் என்றும் சொல்லுவது சைவ சமயம் ஒன்றே யாம்.

“அருளினால் உரைத்த நூலின்
வழிவரா ததன்மஞ் செய்யின்
இருளுலா நிராயத் துன்பத்
திட்டிரும் பாவம் தீர்ப்பன்
பொருளுலாம் சுவர்க்க மாதி
போகத்தாற் புணியம் தீர்ப்பன்
மருளுலாம் மலங்கள் தீர்க்கும்
மருந்திவை வைத்திய நாதன்”

என்றார் அருணாந்திசுவம்.

மற்றையசமயங்கள் மனிதர்கள் இயல்பாகக் கெட்டவர்கள் என்றும், கடவுள் அவர்கள் செய்யும் குற்றத்துக்காக அவர்களைத் தண்டிக்கும் நீதிபதி என்றும் கூறும்

7. புறச்சமயத்தவரை வலிந்து இழுக்காதது சைவசமயம் மாத்திரமேயாம். மற்றைய சமயத்தவர்கள் ஏனைய சமயத்தவர்களைத் தங்கள் சமயத்துக்கு இழுப்பதே தமது பெரிய முயற்சியாகக் கொள்வார்கள்

'மனிதர்கள் ! இங்கேவம் ஒன்று சொல்லுகேன்: கணநந்தூற் கனி உண்ணவும் வல்லிரே? புனிதன் பொறகழ லீசன் எனுங்கனி இனிது சாலவும் ஏசற் றவர்கட்கே'

— திருநாவுக்கரசுநாயனார்

மழை வழங்குக மன்னவ னோங்குக
பிழையில் பல்வள னெல்லாம் பிறங்குக
தழைக வஞ்செழுத் தோசை தரையெலாம்
பழைய வைதிக சைவம பரக்கவே.

— உமாபதிசுவம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ல்
ள்
யர்
ம்
க்
ம்
த
த
ள்
ன்;

ர்

ம்

வம்

